मानुषो हि भवत्यथ यत्पुरा नाश्नन्ति यथा हविषोऽकृतस्य नाश्नीयादेवं तत्तस्माद्दीक्षितस्य नाश्नीयादथाङ्गुलीर्विसृजते ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [६. ३] ॥ ॥

यूपं व्रश्चन्वैष्णव्यर्चा जुहोति । वैष्णवो हि यूपस्तस्माद्वैष्णव्यर्चा जुहोति ॥ १ ॥ यद्वेव वैष्णव्या जुहोति । यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैवैतद्यूपमर्हति तस्माद्वैष्णव्यर्चा जुहोति ॥ २ ॥ स यदि स्रुचा जुहोति । चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा जुहोति यद्यु स्रुवेण स्रुवेणैवोपहत्य जुहोत्युरु विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं घृतयोने पिब प्र प्र यज्ञपतिं तिर स्वाहेति ॥ ३ ॥ यदाज्यं परिशिष्टं भवति । तदादत्ते यत्तक्षणः शस्त्रं भवति तत्तक्षादत्ते तऽआयन्ति स यं यूपं जोषयन्ते ॥ ४ ॥ तमेवमभिमृश्य जपति । पश्चाद्वैव प्राङ् तिष्ठन्नभिमन्त्रयतेऽत्यन्यां२॥ऽअगां नान्यां२॥ऽउपागामित्यति क्ष्यन्यानेति नान्यानुपैति तस्मादाहात्यन्यां२॥ऽअगां नान्यां२॥ऽउपागामिति ॥ ५ ॥ अर्वाक्का परेभ्योऽविदं परोऽवरेभ्य इति । अर्वाग्घ्येनं परेभ्यो वृश्चति यऽएतस्मात्पराञ्चो भवन्ति परोऽवरेभ्य इति परो ह्येनमवरेभ्यो वृश्चति यऽएतस्मादर्वाञ्चो भवन्ति तस्मादाहार्वाक्का परेभ्योऽविदं परोऽवरेभ्य इति ॥ ६ ॥ तं त्वा जुषामहे देव वनस्पते देवयज्यायाऽइति । तद्यथा बह्वनां मध्यात्साधवे कर्मणे जुषेत स रातमनास्तस्मै कर्मणे स्यादेवमेवैनमेतद्बह्वनां मध्यात्साधवे कर्मणे जुषते स रातमना व्रश्चनाय भवति ॥ ७ ॥ देवास्त्वा देवयज्यायै जुषन्तामिति । तद्वै समृद्धं यं देवाः साधवे कर्मणे जुषन्ते तस्मादाह देवास्त्वा देवयज्यायै जुषन्तामिति ॥ ८ ॥ अथ स्रुवेणोपस्पृशति । विष्णवे त्वेति वैष्णवो हि यूपो यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञाय ह्येनं वृश्चति तस्मादाह विष्णवे त्वेति ॥ ९ ॥ अथ दर्भतरुणाकमन्तर्दधाति । ओषधे त्रायस्वेति वज्रो वै परशुस्तथो हैनमेष वज्रः परशुर्न हिनस्त्यथ परशुना प्रहरति स्वधिते मैनꣳ हिꣳसीरिति वज्रो वै परशुस्तथो हैनमेष वज्रः परशुर्न हिनस्ति ॥ १० ॥ स यं प्रथमꣳ शकलमपहिनत्ति । तमादत्ते